

“మనం నిర్మించాలనుకున్న భవంతికి ఎంత స్థలం కావాలో సరిగ్గా అంతే మేర కొండ కదిలి ఖాళీ కాబోతోంది.” చిరునవ్వుతో చెప్పాడు కార్యదర్శి.

తమ ప్రార్థనని మన్నించినందుకు ఆ ట్రస్ట్ సభ్యులంతా ఆనందంగా ఆ దైవానికి పదేపదే కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నారు.

28. స్ఫురణ

ఓ గురువు దగ్గర శిష్యులు కొందరు ఓ రోజు ఒక సందేహం వెలిబుచ్చారు.

“గురుదేవా! మాకు దేవుడి మీద మనసు నిలవడం లేదు. కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానంలో కూర్చుంటే మాకు ఆయన రూపం గుర్తు రాకుండా వుంది.”

వారి వంక వాత్సల్యంగా చూస్తూ చెప్పాడు గురువు.

“దీక్షగా చూస్తే జ్ఞప్తిలో వుండనిది ఏదీలేదు అన్నది మీకింకా అర్థం కాలేదన్నమాట.”

ఆయన తన సంచీలోంచి కొన్ని నిమ్మపళ్ళు తీసి శిష్యుల చేతికిచ్చి చెప్పాడు.

“ఎవరి పండుని వారు పగలు, రాత్రి ఎప్పుడూ మీ చేతిలోనే వుంచుకోండి. దాన్ని చూస్తూ, వాసన చూస్తూ నేను చెప్పేదాకా అదే పని మీద వుండండి. ఇంక వేరే ఏ పని మీరు ఈ వారం రోజులు చేయద్దు.”

శిష్యులు గురువు చెప్పినట్లే తమ నిమ్మపళ్ళని రెండు రోజులపాటు చేతిలో వుంచుకుని, వాటివంక చూస్తూ, వాసన చూస్తూ గడిపారు.

మూడోరోజు గురువు తమ శిష్యులని పిలిచి చెప్పాడు.

“మీ మీ నిమ్మపళ్ళని ఈ సంచీలో వేయండి.”

వారంతా నిమ్మపళ్ళని ఆ సంచీలో వేసాక, గురువు వాటిని తిరిగి నేలమీద పోసి చెప్పాడు.

“ఇప్పుడు ఒక్కొక్కరూ మీ మీ నిమ్మపళ్ళని తీసుకోండి.”

శిష్యులు ఎలాంటి సందేహం లేకుండా ఆ నిమ్మపళ్ళలోంచి గత మూడురోజులుగా తమ దగ్గరున్న తమ తమ నిమ్మపళ్ళని గుర్తించి తీసుకున్నారు. వాటిమీద ఎలాంటి గుర్తులు లేకపోయినా ప్రతీ భక్తుడు సరిగ్గా తన నిమ్మపండునే తీసుకున్నాడు.

“చూడడానికి ఒకేలా కనబడే నిమ్మపళ్ళలోంచి, మీ నిమ్మపండుని మీరు సరిగ్గా ఎలా గుర్తించగలిగారు మీకర్థమైంది కదా? దీన్ని గుర్తుంచుకోగలిగిన మీరు, చిత్రపటంలోని దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోలేరా? రహస్యం తెలిసింది కాబట్టి, దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుని ధ్యానంలో ఆయన్నే చూస్తూ, దైవనామం స్మరించండి.” చెప్పాడు గురువు.

శిష్యులు అది గ్రహించి అతి త్వరలోనే ధ్యానంలో విశేష ప్రగతిని సాధించారు.

29. స్త్రీ-అగ్ని

ఓ రాజు ఒకసారి అడవికి వేటకి వెళ్ళాడు. వేటలో బాగా అలసిపోయిన ఆయన ఒక ముని ఆశ్రమం చేరాడు. ఆ రాత్రి రాజు ఆ ఆశ్రమంలోనే విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు.

మర్నాడు ఉదయం రాజు ముని దగ్గరకి వెళ్ళాడు. రాజుని ముని వెంటనే పట్టించుకోలేదు. తన ఆశ్రమంలోనే బసచేసిన ఓ సన్న్యాసికి ముందుగా నమస్కరించి, ఆ తర్వాత రాజుకి నమస్కారం చేసాడు. దాంతో రాజు అహం దెబ్బతింది. రాజధానికి వెళ్ళాక, మంత్రులని పిలిపించి ముని చేసిన అవమానాన్ని కోపంగా వివరించాడు. వారి సలహా మీద సేనాధిపతిని పిలిచి ఆజ్ఞాపించాడు.

“అభరణంగా వంటిమీద బూడిద తప్ప ఇంకేం లేని ఆ సన్న్యాసి నాకన్నా గొప్పవాడనా ఆయన ఉద్దేశం? వెళ్ళి కనుక్కురండి.”